

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 2 mars 2021
(OR. en)

Interinstitutionellt ärende:
2018/0232 (COD)

5265/1/21
REV 1

UD 5
ENFOCUSTOM 10
MI 15
COMER 2
TRANS 13
ECOFIN 40
CADREFIN 18
CODEC 40
PARLNAT 45

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande
av ett tullprogram för samarbete i tullfrågor och om upphävande av
förordning (EU) nr 1294/2013
- Antagen av rådet den 1 mars 2021

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/...

av den

om inrättande av ett tullprogram för samarbete i tullfrågor och om upphävande av förordning (EU) nr 1294/2013

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 33, 114 och 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 62, 15.2.2019, s. 45.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 [(EUT ...)/(ännu inte offentliggjord i EUT)] och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 1 mars 2021 [(EUT ...)/(ännu inte offentliggjord i EUT)]. Europaparlamentets ståndpunkt av den ... [(EUT ...)/(ännu inte offentliggjord i EUT)].

av följande skäl:

- (1) Det Tull 2020-program som inrättades genom förordning (EU) nr 1294/2013¹ och dess föregående program har i betydande mån bidragit till att underlätta och förstärka tullsamarbetet mellan tullmyndigheter samt till att bygga upp deras administrativa kapacitet, personalkapacitet och kapacitet vad gäller informationsteknologi (it). Eftersom många av tullmyndigheternas verksamheter är gränsöverskridande, är ett mer ändamålsenligt och effektivt sätt att utveckla ett sådant samarbete att erbjuda medlemsstaterna en ram inom vilken detta kan ske genom att inrätta ett tullprogram på unionsnivå som genomförs av kommissionen. Dessutom har Tull 2020-programmet visat sig vara kostnadseffektivt och har gett verkligt mervärde till andra tullsamarbetsramar som inrättas på bilateral eller multilateral grund. Utöver detta har Tull 2020-programmet bidragit till att skydda unionens och medlemsstaternas ekonomiska intressen genom att stödja den faktiska uppbörden av tullar. Dessutom är harmoniserade tullförfaranden viktiga för att uppnå likvärdiga resultat när det gäller att förebygga bedrägerier och olagliga gränsöverskridande varuflöden. Det är därför lämpligt, effektivt och i unionens intresse att man fortsätter att finansiera verksamheter på tullsamarbetsområdet genom att inrätta ett nytt program, tullprogrammet (*programmet*).

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1294/2013 av den 11 december 2013 om ett åtgärdsprogram för tullfrågor i Europeiska unionen för perioden 2014–2020 (Tull 2020) och om upphävande av beslut nr 624/2007/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 209).

- (2) I 50 år har tullunionen utgjort en av hörnstenarna för unionen, som är ett av världens största handelsblock. Tullunionen är ett viktigt exempel på framgångsrik integration i unionen och en förutsättning för att den inre marknaden ska fungera korrekt till förmån för både företag och medborgare. Tullunionen har utvecklats väsentligt under denna period, och tullmyndigheterna utför framgångsrikt en lång rad olika uppgifter vid gränserna. Tillsammans arbetar de för att underlätta laglig och rättvis handel, minska byråkratin, uppbära inkomster till nationella budgetar och unionsbudgeten och hjälpa till att skydda medborgarna mot terroristhot, hälsohot, miljöhot och andra hot. Tullmyndigheterna spelar en viktig roll i kampen mot terrorism, organiserad brottslighet och illojal konkurrens genom att de inför en gemensam ram för riskhantering på unionsnivå och kontrollerar kontantflöden för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism. I kraft av sitt långtgående mandat utgör tullmyndigheterna i praktiken de ledande myndigheterna för kontroll av varor vid unionens yttre gränser. En starkare och mer ambitiös union kan endast uppnås om nödvändiga resurser finns tillgängliga. I det sammanhanget bör programmet inte enbart täcka tullsamarbete utan bör även tillhandahålla stöd till tullmyndigheternas uppgifter i stort enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013¹, dvs. att övervaka unionens internationella handel och därigenom bidra till genomförandet av de externa aspekterna av den inre marknaden, den gemensamma handelspolitiken och annan gemensam politik på unionsnivå som har betydelse för handeln och till säkerhet i hela leveranskedjan.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

Den rättsliga grunden för denna förordning bör således täcka tullsamarbete enligt artikel 33 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), den inre marknaden enligt artikel 114 i EUF-fördraget och den gemensamma handelspolitiken enligt artikel 207 i EUF-fördraget.

- (3) Programmet bör bistå medlemsstaterna och kommissionen genom att tillhandahålla en ram för åtgärder som syftar till att stödja tullunionen och tullmyndigheterna, som samarbetar och agerar som en enda enhet, att bidra till att skydda unionens och dess medlemsstaters finansiella och ekonomiska intressen, att säkerställa säkerhet och skydd för unionen och dess invånare och därigenom bidra till konsumentskydd, att skydda unionen mot otillbörliga och olagliga handelsmetoder och samtidigt underlätta laglig affärsverksamhet samt att underlätta laglig handel, så att företag och invånare till fullo kan dra nytta av den inre marknaden och världshandelns fördelar.
- (4) Tull är ett dynamiskt politikområde som står inför nya utmaningar, såsom globalisering, nya mönster i fråga om bedrägerier och smuggling samt digitalisering. Dessa utmaningar ökar efterfrågan på stöd till tullmyndigheterna och påkallar innovativa lösningar. De understryker dessutom behovet av att stärka samarbetet mellan tullmyndigheter.

- (5) För att säkerställa kostnadseffektivitet bör programmet utnyttja möjliga synergier med andra unionsåtgärder på närliggande områden, t.ex. Fiscalisprogrammet, som kommer att inrättas genom en Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fiscalisprogrammet för samarbete på beskattningsområdet, instrumentet för ekonomiskt stöd för tullkontrollutrustning, som kommer att inrättas genom en Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för tullkontrollutrustning (*förordningen om instrumentet för tullkontrollutrustning*), unionsprogrammet för bedrägeribekämpning, som kommer att inrättas genom en Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av unionsprogrammet för bedrägeribekämpning, instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering, som kommer att inrättas genom en Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering, Fonden för inre säkerhet, som kommer att inrättas genom en Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fonden för inre säkerhet, inre marknadsprogrammet, som kommer att inrättas genom en Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av programmet för den inre marknaden, konkurrenskraft för företag, inklusive små och medelstora företag, området för växter, djur, livsmedel och foder och europeisk statistik (inre marknadsprogrammet),

faciliteten för återhämtning och resiliens inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241¹ och instrumentet för tekniskt stöd inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240².

- (6) Med tanke på vikten av att bekämpa klimatförändringar och i överensstämmelse med unionens åtagande att genomföra Parisavtalet³ och uppfylla Förenta nationernas mål för hållbar utveckling i Agenda 2030 för hållbar utveckling, som antogs den 25 september 2015, bör åtgärderna inom ramen för denna förordning bidra till uppnåendet av unionens mål att använda minst 30 % av det totala beloppet av unionens budget för att stödja klimatmål och till unionens ambition att använda minst 7,5 % av unionens årliga budget för biologisk mångfald under 2024 och 10 % under både 2026 och 2027, samtidigt som man beaktar befintliga överlappningar mellan klimatmålen och målen för biologisk mångfald.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 av den 10 februari 2021 om inrättande av ett instrument för tekniskt stöd (EUT L 57, 18.2.2021, s. 1).

³ EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

- (7) I denna förordning fastställs en finansieringsram för programmet som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 18 i det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2020 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning samt om nya egna medel, inbegripet en färdplan för införandet av nya egna medel¹, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet. För att en oförutsedd utgift ska anses vara berättigad till finansiering bör den ha direkt anknytning till programmets mål. Programmets finansieringsram bör täcka nödvändiga och vederbörligen motiverade utgifter för förvaltningen av programmet och utvärderingen av dess prestationer, under förutsättning att denna verksamhet har anknytning till programmets allmänna och specifika mål.
- (8) För att stödja tredjeländers anslutning och associering bör programmet, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda, vara öppet för deltagande av anslutande länder, kandidatländer, potentiella kandidater och de länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken. Det kan även vara öppet för andra tredjeländer i enlighet med villkor som anges i särskilda avtal mellan unionen och dessa länder angående deras deltagande i unionens program.

¹ EUT L 433I, 22.12.2020, s. 28.

- (9) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046¹ (*budgetförordningen*) är tillämplig på programmet. I budgetförordningen fastställs regler för genomförande av unionens budget, inklusive regler för bidrag, priser, upphandling, indirekt förvaltning, finansieringsinstrument, budgetgarantier, ekonomiskt stöd och ersättning till externa experter.
- (10) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och anger särskilt bestämmelser om budgetens uppställning och genomförande genom bidrag, upphandling, priser, indirekt genomförande samt föreskriver kontroller av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget innefattar även en generell villkorlighetsordning för att skydda unionens budget.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

- (11) De åtgärder som genomfördes inom Tull 2020-programmet har visat sig vara adekvata och bör därför behållas. För att programmet ska kunna verkställas på ett enklare och mer flexibelt sätt och därigenom bättre uppnå sina mål bör åtgärderna fastställas enbart i form av övergripande kategorier, med en förteckning över belysande exempel på konkreta verksamheter. Genom samarbete och kapacitetsuppbyggnad bör programmet även stimulera och stödja införande och utnyttjande av innovationer, för att ytterligare förbättra förmågan att utföra kärnprioriteringar på tullområdet. De åtgärder som finansieras genom detta program bör avslutas, eller anpassas så att de blir mer effektiva eller relevanta, om de vid någon tidpunkt visar sig vara otillräckliga.
- (12) Förordningen om instrumentet för tullkontrollutrustning kommer snart att antas. För att bevara samstämmigheten mellan och den övergripande samordningen av alla samarbetsåtgärder avseende tull och tullkontrollutrustning är det lämpligt att alla sådana åtgärder genomförs inom ramen för en enda rättsakt, nämligen den här förordningen, innehållande en enda regeluppsättning. Instrumentet för ekonomiskt stöd för tullkontrollutrustning bör följaktligen stödja enbart inköp, underhåll och uppgradering av stödberättigad tullkontrollutrustning, medan detta program bör stödja alla andra relaterade åtgärder, såsom samarbetsåtgärder för bedömning av utrustningsbehov eller, i tillämpliga fall, utbildning avseende inköpt utrustning.

- (13) Utbytet av tulluppgifter och annan relaterad information är avgörande för att tullen ska kunna fungera väl och går långt utöver utbyten inom tullunionen. Anpassningar eller utvidgningar av de europeiska elektroniska systemen för att möjliggöra samarbete med tredjeländer som inte deltar i programmet och med internationella organisationer skulle kunna vara av intresse för unionen. När det motiveras av ett sådant intresse bör följaktligen motsvarande anpassningar eller utvidgningar av de europeiska elektroniska systemen betraktas som stödberättigande inom ramen för programmet.

- (14) Med tanke på globaliseringens betydelse bör programmet fortsätta att ge möjlighet att engagera externa experter, i den mening som avses i artikel 238 i budgetförordningen. Sådana externa experter bör främst inkludera företrädare för statliga myndigheter, inklusive företrädare för statliga myndigheter från tredjeländer som inte deltar i programmet, och akademiker och företrädare för internationella organisationer, för ekonomiska aktörer eller för det civila samhället. Urvalet av externa experter till expertgrupper bör baseras på kommissionens beslut av den 30 maj 2016 om övergripande regler för inrättandet av kommissionens expertgrupper och för deras funktion. Externa experter som på personliga mandat deltar i särskilda evenemang inom ramen för programmet, såsom enstaka möten och konferenser, bör väljas ut av kommissionen, inbegripet bland experter som föreslås av de deltagande länderna. Det är nödvändigt att säkerställa att externa experter, som utses på personliga mandat och är skyldiga att agera oberoende och i allmänhetens intresse, agerar opartiskt och att det inte föreligger intressekonflikter i förhållande till deras yrkesmässiga förpliktelser. Information om urvalet av alla externa experter och deras deltagande bör vara allmänt tillgänglig. Målet att säkerställa en balanserad representation av intressenter, och principen om jämställdhet mellan kvinnor och män bör beaktas vid urvalet av externa experter.

- (15) I enlighet med kommissionens åtagande att säkerställa samstämmighet och förenkling av finansieringsprogram, vilket anges i dess meddelande av den 19 oktober 2010 med titeln *Översyn av EU:s budget*, bör medel delas med andra unionsfinansieringsinstrument när programmets planerade åtgärder eftersträvar mål som är gemensamma för flera finansieringsinstrument, under förutsättning att detta inte resulterar i dubbelfinansiering. Programmets åtgärder bör säkerställa samstämmighet i användningen av unionens medel till stöd för tullunionen och tullmyndigheterna.
- (16) Den största delen av anslaget till programmet förväntas gå till åtgärder för it-kapacitetsuppbyggnad. Av dessa åtgärder för it-kapacitetsuppbyggnad bör högsta prioritet ges till de åtgärder rörande elektroniska system som är nödvändiga för genomförandet av tullunionen och för tullmyndigheternas fullgörande av sina uppgifter. De gemensamma respektive nationella komponenterna i de europeiska elektroniska systemen bör fastställas i denna förordning. Kombinationer av de gemensamma och nationella komponenterna är möjliga. Vidare bör åtgärders räckvidd och kommissionens och medlemsstaternas respektive ansvarsområden fastställas tydligt.

- (17) Denna förordning bör genomföras genom arbetsprogram. Med tanke på att de mål som ska uppnås är av medellång till långfristig karaktär och utgående från tidigare erfarenheter bör arbetsprogrammen ha möjlighet att täcka flera år. En övergång från årliga till fleråriga arbetsprogram skulle minska den administrativa bördan för både kommissionen och medlemsstaterna. De fleråriga arbetsprogrammen bör täcka högst tre år.
- (18) De åtgärder som genomförs inom ramen för programmet bör beakta Europeiska revisionsrättens slutsatser och rekommendationer på tullområdet, i synnerhet särskild rapport nr 19/2017 av den 5 december 2017 med titeln *Importförfaranden: brister i den rättsliga ramen och oändamålsenlig tillämpning påverkar EU:s ekonomiska intressen* och särskild rapport nr 26/2018 av den 10 oktober 2018 med titeln *En rad förseningar av tullens it-system: vad har gått fel?*.
- (19) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (20) Enligt punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹ bör programmet utvärderas på grundval av information som samlats in i enlighet med särskilda övervakningskrav, samtidigt som en administrativ börda, särskilt för medlemsstaterna, och överreglering undviks. De kraven bör, när så är lämpligt, innefatta mätbara indikatorer som utgångspunkt för utvärdering, på ett jämförbart och fullständigt sätt, av programmets faktiska konsekvenser. Interims- och slututvärderingarna, som bör genomföras senast fyra år efter det att programmet har börjat genomföras respektive har slutförts, bör bidra till en effektiv beslutsprocess om samarbetet på tullområdet inom ramen för de kommande fleråriga budgetramarna. Därför är det ytterst viktigt att interims- och slututvärderingarna inkluderar tillfredsställande och tillräcklig information och att dessa utvärderingar tillhandahålls i god tid. Utöver interims- och slututvärderingarna av programmet bör årliga lägesrapporter, som en del av systemet för prestationsrapportering, utfärdas för att övervaka genomförandet av programmet. Dessa rapporter bör innehålla en sammanfattning av de tillvaratagna erfarenheterna och, i förekommande fall, av de hinder och brister som har uppstått i samband med den programverksamhet som har ägt rum under det berörda året. Dessa årliga rapporter bör överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (21) I syfte att möjliggöra en lämplig respons på ändrade politiska prioriteringar bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av förteckningen över indikatorer för att mäta i vilken utsträckning programmets specifika mål uppnåtts och med avseende på att komplettera denna förordning med bestämmelser om inrättande av en ram för övervakning och utvärdering. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(22) I enlighet med budgetförordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013¹ samt rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2988/95², (Euratom, EG) nr 2185/96³ och (EU) 2017/1939⁴ ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet åtgärder för att förebygga, upptäcka, korrigera och utreda oriktigheter, inklusive bedrägerier, avseende krav på återbetalning av medel som förlorats, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt, när så är lämpligt, avseende påförande av administrativa sanktioner. I enlighet med förordningarna (Euratom, EG) nr 2185/96 och (EU, Euratom) nr 883/2013 har Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) befogenhet att göra administrativa utredningar, inklusive kontroller och inspektioner på platsen, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägerier, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. I enlighet med förordning (EU) 2017/1939 har Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) befogenhet att utreda och lagföra brott som skadar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371⁵.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

² Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

³ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁴ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som mottar medel från unionen samarbeta till fullo för att skydda unionens ekonomiska intressen, bevilja kommissionen, Olaf, revisionsrätten och – när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939 – Eppo de rättigheter och den tillgång som krävs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter.

- (23) Tredjeländer får delta i programmet på grundval av ett beslut antaget enligt ett internationellt avtal eller på grundval av andra rättsliga instrument. En särskild bestämmelse bör införas i denna förordning enligt vilken tredjeländer är skyldiga att bevilja de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Olaf och revisionsrätten ska kunna utöva sina respektive befogenheter på ett heltäckande sätt.
- (24) De stödberättigande kostnaderna bör fastställas genom hänvisning till de stödberättigande åtgärdernas art, inklusive bland annat kostnader för deltagarnas resor och uppehälle i samband med deltagande i möten och liknande evenemang eller kostnader i samband med anordnande av evenemang. Finansiering inom ramen för programmet bör omfattas av de principer som anges i budgetförordningen, såsom likabehandling, proportionalitet och öppenhet, och bör säkerställa optimal användning av dess finansiella medel för att uppnå dess mål.

- (25) Typerna av finansiering och metoderna för genomförande enligt denna förordning bör väljas ut på grundval av hur väl de bidrar till åtgärdernas specifika mål och uppnår de avsedda resultaten, med beaktande av framför allt kostnaderna för kontroller, den administrativa bördan och den förväntade risken för bristande efterlevnad. De typerna av finansiering och metoder för genomförande bör därför inbegripa att man överväger användning av enhetsbelopp, schablonsatser, bidrag till enhetskostnader och finansiering som inte är kopplad till kostnader, i den mening som avses i artikel 125.1 i budgetförordningen.
- (26) Eftersom målet för denna förordning, nämligen inrättandet av ett unionsprogram för samarbete i tullfrågor, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- (27) För att säkerställa kontinuitet i tillhandahållandet av stöd på det relevanta politikområdet och möjliggöra att genomförandet kan starta från och med inledningen av den fleråriga budgetramen 2021–2027 bör denna förordning träda i kraft snarast möjligt och tillämpas med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2021.
- (28) Denna förordning ersätter förordning (EU) nr 1294/2013, som därför bör upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll

Genom denna förordning inrättas ett tullprogram för samarbete i tullfrågor (*programmet*) för perioden 1 januari 2021–31 december 2027. Programmets löptid är anpassad till den fleråriga budgetramens löptid.

Denna förordning fastställer målen för programmet, budgeten för perioden 2021–2027, formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *tullmyndigheter*: de tullmyndigheter som definieras i artikel 5.1 i förordning (EU) nr 952/2013.

2. *europiska elektroniska system*: de elektroniska system som krävs för tullunionen och för utförandet av tullmyndigheternas uppgifter, i synnerhet de elektroniska system som avses i artiklarna 16.1, 278 och 280 i förordning (EU) nr 952/2013, i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/880¹ och i andra bestämmelser i unionsrätten som reglerar elektroniska system för tulländamål, inklusive internationella avtal, såsom tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-Carnet (TIR-konventionen)².
3. *gemensam komponent*: en komponent i de europeiska elektroniska systemen som utvecklats på unionsnivå och som är tillgänglig för samtliga medlemsstater eller som, av skäl som hänger samman med effektivitet, säkerhet och rationalisering, har identifierats som gemensam av kommissionen.
4. *nationell komponent*: en komponent i de europeiska elektroniska systemen som utvecklats på nationell nivå och som är tillgänglig i den medlemsstat som skapat komponenten eller bidragit till dess gemensamma inrättande.
5. *tredjeland*: ett land som inte är en medlemsstat i unionen.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/880 av den 17 april 2019 om införsel och import av kulturföremål (EUT L 151, 7.6.2019, s. 1).

² EUT L 165, 26.6.2009, s. 3.

Artikel 3
Programmets mål

1. Programmets allmänna mål är att stödja tullunionen och tullmyndigheterna, som samarbetar och agerar som en enda enhet, när det gäller att skydda unionens och dess medlemsstaters finansiella och ekonomiska intressen, säkerställa säkerhet och skydd i unionen och skydda unionen mot illojal och olaglig handel, samtidigt som laglig affärsverksamhet underlättas.

2. Programmets specifika mål är att stödja
 - a) utarbetande och enhetligt genomförande av tullagstiftning och tullpolitik,
 - b) tullsamarbete,
 - c) uppbyggnad av administrativ kapacitet och it-kapacitet, inbegripet personalkompetens och utbildning, samt utveckling och drift av europeiska elektroniska system,
 - d) innovation på det tullpolitiska området.

Artikel 4

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av programmet för perioden 2021–2027 ska vara 950 000 000 EUR i löpande priser.
2. Det belopp som anges i punkt 1 får även täcka utgifter för förberedelser, övervakning, kontroll, revision, utvärdering och andra aktiviteter för förvaltning av programmet och bedömning av programmets måluppfyllelse. Det får också täcka utgifter i samband med studier, expertmöten, informations- och kommunikationsåtgärder som har anknytning till programmets mål, samt utgifter i samband med it-nätverk som fokuserar på informationsbearbetning och -utbyte, däribland gemensamma it-verktyg och annat tekniskt och administrativt bistånd som behövs i samband med förvaltningen av programmet.

Artikel 5

Tredjeländers deltagande i programmet

Programmet ska vara öppet för deltagande för följande tredjeländer:

- a) Anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidater, i enlighet med de allmänna principer och allmänna villkor för dessa länders deltagande i unionsprogram som fastställs i respektive ramavtal och associeringsrådsbeslut, eller liknande avtal, och i enlighet med de särskilda villkor som föreskrivs i avtal mellan unionen och dessa länder.
- b) Länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, i enlighet med de allmänna principer och allmänna villkor för dessa länders deltagande i unionsprogram som fastställs i respektive ramavtal och associeringsrådsbeslut, eller liknande avtal, och i enlighet med de särskilda villkor som föreskrivs i avtal mellan unionen och dessa länder.

- c) Andra tredjeländer, i enlighet med de villkor som föreskrivs i ett särskilt avtal som omfattar tredjelandets deltagande i ett unionsprogram, förutsatt att avtalet
- i) säkerställer en rättvis balans vad gäller bidrag från och förmåner till det tredjeland som deltar i unionsprogrammen,
 - ii) föreskriver villkoren för deltagande i programmen, inbegripet beräkning av ekonomiska bidrag till enskilda program, och deras administrativa kostnader,
 - iii) inte ger tredjelandet någon beslutsbefogenhet i fråga om unionsprogrammet,
 - iv) garanterar unionens rätt att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning och att skydda sina ekonomiska intressen.

De bidrag som anges i första stycket c ii ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.5 i budgetförordningen.

Artikel 6

Genomförande och former för unionsfinansiering

1. Programmet ska genomföras genom direkt förvaltning i enlighet med budgetförordningen.
2. Programmet får tillhandahålla finansiering i alla former som anges i budgetförordningen, särskilt genom bidrag, priser, upphandling och ersättning till externa experter för deras utgifter för resor och uppehälle.

Kapitel II

Stödberättigande

Artikel 7

Stödberättigande åtgärder

1. Endast åtgärder som genomför de mål som anges i artikel 3 ska berättiga till finansiering.
2. Åtgärder som kompletterar eller stöder sådana åtgärder som genomför de mål som avses i förordningen om instrumentet för tullkontrollutrustning ska också berättiga till finansiering inom ramen för programmet.

3. De åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 ska innefatta följande:
- a) Möten och liknande särskilda evenemang.
 - b) Projektbaserat strukturerat samarbete, såsom samarbete kring it-utveckling av en grupp medlemsstater.
 - c) Åtgärder för it-kapacitetsuppbyggnad, i synnerhet utveckling och drift av europeiska elektroniska system.
 - d) Åtgärder för uppbyggnad av personalkompetens och annan kapacitetsuppbyggnad, inklusive utbildning och utbyte av bästa praxis.
 - e) Stödåtgärder och andra åtgärder, däribland följande:
 - i) Studier.
 - ii) Innovationsverksamheter, i synnerhet koncepttest, pilotprojekt, prototypförsök, utvinning av smarta data och samverkan mellan systemen.
 - iii) Gemensamt framtagna kommunikationsåtgärder.

- iv) Andra åtgärder som föreskrivs i de arbetsprogram som avses i artikel 12 och som är nödvändiga för att uppnå, eller för att stödja, de mål som anges i artikel 3.

Bilaga I innehåller en icke uttömmande förteckning över möjliga typer av åtgärder som avses i första stycket leden a, b och d.

- 4. Åtgärder bestående i utveckling, införande, underhåll och drift av anpassningar eller utvidgningar av gemensamma komponenter i de europeiska elektroniska systemen för att möjliggöra samarbete med tredjeländer som inte deltar i programmet eller internationella organisationer ska vara berättigade till finansiering när de är av intresse för unionen. Kommissionen ska inrätta nödvändiga administrativa arrangemang, som kan inkludera ett krav att berörda tredje parter bidrar finansiellt till sådana åtgärder.
- 5. När en åtgärd för it-kapacitetsuppbyggnad som avses i punkt 3 första stycket c i denna artikel avser utveckling och drift av ett europeiskt elektroniskt system ska enbart kostnader relaterade till de ansvarsområden som kommissionen tilldelats enligt artikel 11.2 vara berättigade till finansiering inom ramen för programmet. Medlemsstaterna ska bära de kostnader som är relaterade till de ansvarsområden som de tilldelats i enlighet med artikel 11.3.

Artikel 8
Externa experter

1. Om det bidrar till att fullborda en åtgärd som genomför de mål som anges i artikel 3 får företrädare för statliga myndigheter, inbegripet sådana från tredjeländer som inte deltar i programmet, akademiker och företrädare för internationella och andra relevanta organisationer, företrädare för ekonomiska aktörer, företrädare för organisationer som företräder ekonomiska aktörer eller företrädare för det civila samhället delta som externa experter i en sådan åtgärd.
2. Kostnader som uppstår för externa experter som avses i punkt 1 i denna artikel ska berättiga till ersättning inom ramen för programmet i enlighet med artikel 238 i budgetförordningen.
3. Externa experter till expertgrupper ska väljas ut av kommissionen, inbegripet bland experter som föreslås av medlemsstaterna.

Externa experter som på personliga mandat deltar i särskilda evenemang inom ramen för programmet, såsom enstaka möten och konferenser, ska väljas ut av kommissionen, inbegripet bland experter som föreslås av deltagande länder.

Externa experter ska väljas ut på grundval av färdigheter, erfarenheter och kunskaper som är relevanta för de specifika åtgärderna och på behovsbasis. Kommissionen ska bland annat bedöma om externa experter, som utses på personliga mandat och är skyldiga att agera oberoende och i allmänhetens intresse, är opartiska och att det inte föreligger intressekonflikter i förhållande till deras yrkesmässiga förpliktelser.

Kapitel III

Bidrag

Artikel 9

Tilldelning, komplementaritet och kombinerad finansiering

1. Bidrag inom ramen för programmet ska tilldelas och förvaltas i enlighet med avdelning VIII i budgetförordningen.
2. En åtgärd som har fått bidrag inom ramen för programmet får också erhålla bidrag från något annat unionsprogram, under förutsättning att bidragen inte täcker samma kostnader. Bestämmelserna för det relevanta unionsprogrammet ska tillämpas för motsvarande bidrag till åtgärden. Den kumulativa finansieringen får inte överstiga de totala stödberättigande kostnaderna för åtgärden. Stödet från de olika unionsprogrammen får beräknas proportionellt i enlighet med de dokument som anger villkoren för stödet.

3. I enlighet med artikel 195 första stycket f i budgetförordningen ska bidrag tilldelas utan ansökningsomgång när de stödberättigade enheterna är tullmyndigheter i deltagande länder, förutsatt att villkoren i artikel 5 i den här förordningen är uppfyllda.
4. Arbetet i den utvärderingskommitté som avses i artikel 150 i budgetförordningen ska bygga på de allmänna principer för bidrag som fastställs i artikel 188 i budgetförordningen och i synnerhet principerna om likabehandling och öppenhet som fastställs i artikel 188 a och b i budgetförordningen samt principen om icke-diskriminering.
5. Utvärderingskommittén ska utvärdera förslag på grundval av tilldelningskriterierna, med beaktande av, i förekommande fall, den föreslagna åtgärdens relevans i förhållande till de eftersträvade målen, den föreslagna åtgärdens kvalitet, dess konsekvenser, inklusive dess ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenser, och dess budget och kostnadseffektivitet.

Artikel 10

Medfinansieringsgrad

1. Med avvikelse från artikel 190 i budgetförordningen får programmet finansiera upp till 100 % av en åtgärds totala stödberättigande kostnader.

2. Den medfinansieringsgrad som ska tillämpas när åtgärder kräver tilldelning av bidrag ska anges i de fleråriga arbetsprogram som avses i artikel 12.

Kapitel IV

Särskilda bestämmelser för åtgärder för it-kapacitetsuppbyggnad

Artikel 11

Ansvarsområden

1. Kommissionen och medlemsstaterna ska tillsammans, och i enlighet med de relevanta bestämmelser i unionsrätten som avses i definitionen i artikel 2.2, säkerställa utveckling och drift av de europeiska elektroniska systemen, inbegripet utformning, fastställande av specifikationer, överensstämmelsetester, införande, underhåll, förbättringar, modernisering, säkerhet, kvalitetssäkring och kvalitetskontroll.
2. Kommissionen ska särskilt säkerställa följande:
 - a) Utveckling och drift av gemensamma komponenter.

- b) Övergripande samordning av utveckling och drift av de europeiska elektroniska systemen med sikte på att de ska vara funktionsdugliga, cyberresilienta och sammankopplade, att de ska förbättras kontinuerligt och genomföras på ett synkroniserat sätt samt, som en del av denna övergripande samordning, att de ska underlätta en effektiv och snabb kommunikation med och mellan medlemsstaterna i frågor som rör dessa system.
- c) Samordning av de europeiska elektroniska systemen på unionsnivå, med sikte på att främja och genomföra dem på nationell nivå.
- d) Samordning av utveckling och drift av de europeiska elektroniska systemen i fråga om deras samspel med tredje parter, bortsett från åtgärder som utformats för att uppfylla nationella behov.
- e) Samordning mellan de europeiska elektroniska systemen och andra relevanta åtgärder som rör e-förvaltning på unionsnivå.
- f) Snabb och öppen kommunikation med de intressenter som berörs av genomförandet av de europeiska elektroniska systemen på unions- och medlemsstatsnivå, särskilt om förseningar i genomförandet av gemensamma och nationella komponenter.

3. Medlemsstaterna ska särskilt säkerställa följande:
 - a) Utveckling och drift av nationella komponenter.
 - b) Samordning av utveckling och drift av de nationella komponenterna på nationell nivå.
 - c) Samordning mellan de europeiska elektroniska systemen och andra relevanta åtgärder som rör e-förvaltning på nationell nivå.
 - d) Regelbundet tillhandahållande av information till kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att de berörda tullmyndigheterna eller ekonomiska aktörerna ska kunna använda de europeiska elektroniska systemen till fullo och på ett effektivt sätt.
 - e) Genomförande på nationell nivå av de europeiska elektroniska systemen.
4. Kommissionen ska i informationssyfte offentliggöra och regelbundet uppdatera en vägledande förteckning över de europeiska elektroniska system som finansieras inom ramen för programmet.

Kapitel V

Programplanering, övervakning, utvärdering och kontroll

Artikel 12

Arbetsprogram

1. Programmet ska genomföras genom fleråriga arbetsprogram som avses i artikel 110.2 i budgetförordningen.

2. För att säkerställa programmets genomförande, och utan att det påverkar tillämpningen av budgetförordningen, ska kommissionen anta genomförandeakter för att upprätta fleråriga arbetsprogram. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.2.

3. De fleråriga arbetsprogrammen ska syfta till att uppnå de mål som anges i artikel 3 genom åtgärder i enlighet med artikel 7. De ska, i förekommande fall, fastställa finansieringsplanens totala belopp för alla åtgärder samt ange
 - a) för varje åtgärd
 - i) de eftersträvade målen och de förväntade resultaten, i enlighet med de allmänna och specifika mål som anges i artikel 3,
 - ii) en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras,
 - iii) i förekommande fall, en uppgift om det belopp som anslås till varje åtgärd, och
 - iv) genomförandemetod och en vägledande tidsplan för genomförandet,
 - b) för bidrag, den högsta medfinansieringsgrad som avses i artikel 10.2 och, i förekommande, fall de viktigaste tilldelningskriterier som ska tillämpas.

Artikel 13

Övervakning och rapportering

1. I bilaga II förtecknas indikatorer för rapportering om programmets framsteg när det gäller att uppnå de allmänna och specifika mål som fastställs i artikel 3.

2. För att säkerställa en ändamålsenlig bedömning av programmets framsteg när det gäller att uppnå dess mål ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 i syfte att ändra bilaga II avseende indikatorerna där det anses nödvändigt samt i syfte att komplettera denna förordning med bestämmelser om inrättande av en ram för övervakning och utvärdering.
3. Systemet för prestationsrapportering ska säkerställa att uppgifter för övervakning av programmets genomförande och resultat samlas in effektivt, på ett ändamålsenligt sätt och i god tid. För detta ändamål ska mottagare av unionsmedel omfattas av proportionella rapporteringskrav.

Artikel 14

Utvärdering

1. Utvärderingar ska utföras i god tid så att de kan användas i beslutsprocessen.
2. En interimsvärdering av programmet ska utföras av kommissionen när det föreligger tillräcklig information om dess genomförande, dock senast fyra år efter det att detta genomförande påbörjades. I sin interimsvärdering ska kommissionen bedöma programmets prestationer, inbegripet aspekter som ändamålsenlighet, effektivitet, konsekvens, relevans, synergier inom programmet och unionsmervärde.

3. Vid slutet av programmets genomförande, dock senast fyra år efter utgången av den period som anges i artikel 1, ska kommissionen utföra en slutlig utvärdering av programmet.
4. Kommissionen ska överlämna slutsatserna från dessa utvärderingar tillsammans med sina egna kommentarer och lärdomar och erfarenheter till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Artikel 15

Skydd av unionens ekonomiska intressen

När ett tredjeland deltar i programmet genom ett beslut antaget enligt ett internationellt avtal eller på grundval av något annat rättsligt instrument ska tredjelandet bevilja de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Olaf och revisionsrätten ska kunna utöva sina respektive befogenheter på ett heltäckande sätt. När det gäller Olaf ska dessa rättigheter innefatta rätten att göra utredningar, inklusive kontroller och inspektioner på platsen, i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013.

Kapitel VI

Utövande av delegering och kommittéförfarande

Artikel 16

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13.2 ges till kommissionen till och med den 31 december 2027. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före det datumet. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 13.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 13.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 17

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté kallad tullprogramkommittén. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Kapitel VII

Övergångs- och slutbestämmelser

Artikel 18

Information, kommunikation och publicitet

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska framhålla att finansieringen kommer från unionen och säkerställa unionsfinansieringens synlighet, i synnerhet när de främjar åtgärderna och deras resultat, genom att tillhandahålla enhetlig, ändamålsenlig och proportionell riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten.
2. Kommissionen ska genomföra informations- och kommunikationsåtgärder avseende programmet, åtgärder som vidtagits inom ramen för programmet och uppnådda resultat.
3. Finansiella medel som tilldelas programmet ska också bidra till den gemensamma kommunikationen om unionens politiska prioriteringar, i den mån dessa prioriteringar har anknytning till de mål som anges i artikel 3.

Artikel 19

Upphävande

Förordning (EU) nr 1294/2013 upphör att gälla med verkan från och med den 1 januari 2021.

Artikel 20
Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning påverkar inte fortsatt genomförande eller ändringar av åtgärder som inletts enligt förordning (EU) nr 1294/2013, som ska fortsätta att tillämpas på dessa åtgärder fram till dess att de avslutas.
2. Finansieringsramen för programmet får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt stöd som är nödvändiga för att säkerställa övergången mellan programmet och de åtgärder som antagits enligt förordning (EU) nr 1294/2013.
3. Vid behov får anslag föras in i unionens budget efter 2027 för att täcka de utgifter som föreskrivs i artikel 4.2, i syfte att möjliggöra förvaltning av åtgärder som inte slutförts den 31 december 2027.

Artikel 21
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

ICKE UTTÖMMANDE FÖRTECKNING ÖVER MÖJLIGA TYPER AV ÅTGÄRDER SOM AVSES I ARTIKEL 7.3 FÖRSTA STYCKET A, B OCH D

Åtgärder som avses i artikel 7.3 första stycket a, b och d kan bland annat ha följande former:

1. Möten och liknande särskilda evenemang
 - Seminarier och workshoppar, där generellt deltagare från alla deltagande länder närvarar, vid vilka presentationer görs och deltagarna deltar i intensiva diskussioner och intensiv verksamhet som rör en särskild fråga.
 - Arbetsbesök, som organiseras för att tjänstemän ska kunna förvärva eller utvidga expertis och kunskaper i tullfrågor.
2. Projektbaserat strukturerat samarbete
 - Projektgrupper, där generellt ett begränsat antal deltagande länder deltar, där verksamhet sker under en begränsad tidsperiod i syfte att uppnå ett i förväg fastställt mål med noga angivet resultat, inbegripet samordning eller riktmärkning.

- Arbetsgrupper, dvs. strukturerade samarbetsformer av permanent eller icke-permanent natur, där expertis slås samman för att utföra uppgifter på ett specifikt område eller operativ verksamhet, eventuellt med stöd av samordningstjänster online, administrativt bistånd samt infrastruktur och utrustning.
- Övervakningsverksamheter, som utförs av gemensamma grupper av kommissionstjänstemän och tjänstemän från stödberättigade myndigheter i syfte att analysera tullpraxis, identifiera problem med genomföranderegler och, i tillämpliga fall, lägga fram förslag till anpassning av unionens regler och arbetsmetoder.

3. Åtgärder för uppbyggnad av personalkompetens och annan kapacitetsuppbyggnad

- Gemensam utbildning eller utveckling av e-lärande, för att stödja förvärv av erforderliga färdigheter och yrkeskunskaper i tullfrågor.
- Tekniskt bistånd, för att förbättra administrativa förfaranden, stärka den administrativa kapaciteten och förbättra tullmyndigheternas funktion och drift genom att utveckla och utbyta bästa praxis.

BILAGA II

INDIKATORER SOM AVSES I ARTIKEL 13.1

För rapportering om programmets framsteg när det gäller att uppnå de allmänna och specifika mål som fastställs i artikel 3 ska följande indikatorer användas:

- A. Kapacitetsuppbyggnad (när det gäller administration, personal och it)
1. Index för tillämpning och genomförande av unionslagstiftning och unionspolitik (antalet åtgärder inom ramen för programmet som organiserats i samband med tillämpningen och genomförandet av unionslagstiftning och unionspolitik på tullområdet och antalet rekommendationer som utfärdats till följd av dessa åtgärder).
 2. Index för utbildning (antalet använda utbildningsmoduler, antalet tjänstemän som utbildats och kvalitetspoäng tilldelade av deltagarna).
 3. De europeiska elektroniska systemens tillgänglighet (som procentandel av tiden).
 4. Gemensamma kommunikationsnätets tillgänglighet (som procentandel av tiden).

5. Användning av de viktigaste europeiska elektroniska system som syftar till att öka sammankopplingen och gå över till en pappersfri tullunion (antalet utväxlade meddelanden och utförda samråd).
6. Grad av fullbordande av unionens tullkodex (procentandel uppnådda delmål avseende genomförandet av elektroniska systemen inom ramen för unionens tullkodex).

B. Kunskapsutbyte och nätverkande

1. Index för samarbetets stabilitet (den omfattning av nätverkande som skapats, antalet personliga möten och antalet arbetsgrupper online).
 2. Index för bästa praxis och riktlinjer (antalet åtgärder inom programmet som organiserats i samband med tillämpningen och genomförandet av bästa praxis och riktlinjer på tullområdet och procentandel deltagare som använt riktlinjer om arbetspraxis som har utvecklats med stöd av programmet).
-